

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

AZ „EPERJESI SZÉCHENYI-KÖR” ÉS A „SÁROSMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET” KÖZLÖNYE.

Szerkesztői iroda:
Megyeház.
 Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.
 Kiadóhivatal:
 Az EPERJESI NÉPBANK helyiségeiben, fűtőca 2 ik sz. a.

Megjelen: minden vasárnap.
 Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:
 Egy évre 5 frt — kr.
 Félévre 2 „ 50 „
 Negyedévre 1 „ 25 „

Hirdetési díj:
 háromhasabos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.
 Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 krajczár.
 Nyiltér minden sor 10 kr.

Maradjon-e ezredünk?

Évek óta vajdúdik már városunkban a laktanyaügy, melyre lakosságunk pesszimistikus felfogással bíró része azt az egyszerű szenteneziát mondta ki, hogy „télő, hogy a hegy egeret fog szülni!”

Hála megyénk alispánjának, ki ez ügyet kezébe vette, hogy a hosszas vajdúdas után éppen nincs kilátásunk a kiesynke egérre!

A legutóbbi megyei közgyűlésen érintve lett a katonai laktanya kiépítése is, melynek elkerülhetetlen szüksége városunkat közvetlenül, megyénket pedig közvetve érdeklőleg, az alispán évi jelentésében igen helyes, alapos érvekkel támogatva van kifejtve.]

Teljesen egyetértünk megyénk t. alispánjával abban, hogy a törvény azon intézkedése, mely szerint a katonai helyőrség kedvezményét a szükséges laktanyák előteremtéséhez köti. — teljesen jogosult, mert hiszen azok előállításánál esupán oly követelésekkel lép föl, melyek egészségügyi szempontokból minden tekintetben elismerésre méltók.

Már pedig az tagadhatlan, hogy Eperjes városa az egészségügyi követelmények tekintetében nem áll a jelen század magaslatán!

Van ugyan két katonai laktanyánk is, hanem bizony ezeknek egyike sem felel meg a célznak s a két zászlóalj katonaság csakis szükségből van beleszorítva. — addig t. i. míg a katonaságot versenyző székesi városok valamelyike ki nem épít egy a kor igényeinek megfelelő kaszárnyát.

Es ha aztán ez az eset beáll, akkor bizonyosan meg kell válnunk ezredünköt — és akkor biztosra foghatjuk azt is, hogy a hanyatlás, mely székvárosunk, Eperjes városánál jelenleg észlelhető, még fokozottabb alakban fog jelentkezni!

Városunknak tehát jól felfogott érdeke okvetlenül azt kívánja, hogy mihamarább új, észszerű katonai laktanyát kell építenünk már csak azért is, mert egyedül számbavehető fogyasztó közönségül csakis a katonaság tekinthető városunkban.

Elismerjük, igaz, hogy a város maga e nagy költséggel járó építkezést keresztül nem viheti, mert vagyona nem lévén, tisztán az évről évre növekvő községi pótlékra van utalva, melyből a mindennapi igényeket is alig fedezheti s gyakran

megesik, hogy a házipénztárban annyi pénz sincs, melylyel a tisztviselők fizetését lehetne kielégíteni.

A városnak rossz anyagi körülményei most már azonban nem szolgálhatnak melegségül a halogatásra; azok teljesen elesnek, amennyiben megyénk áldozatkész közönsége hajlandónak mutatkozik Eperjes városának akár a törvényileg előírt megyei pótlék igénybe vétele által segélyt nyújtani, akár pedig önmaga egy laktanyát kiépíteni, hogy legalább a mostani katonai helyőrség legyen biztosítva önfentartásunk érdekében.

Ezen nagy áldozatért igen természetesen a várostól is áldozatot kíván, hanem olyat, melyet a város előbb-utóbb a kaszánya kiépítése nélkül is kénytelen lesz megtenni.

A megye közönsége ugyanis, akkor, midőn a várostól a katonai laktanya építési gondját elhárítja, egész jogosan azt követeli a várostól, hogy az a maga erejéből egy megfelelő vízvezeték s a város esaternázását létesítse.

Eperjes város közönsége e tekintetben f. évi június hó 1-ig tartozik nyilatkozni. Erősen reméljük, hogy a városi képviselőtestület nem lesz annyira elfogult, hogy az ügyet elejtendő s annak idejében városunkra nézve átvívás elöterjesztést fog tenni.

Anno Domini, midőn a sátoztörtört itt akarták felállítani, böles városi atyáink elpuskálták a dolgot; nem akartak egy es ő p p áldozatot sem hozni s készséggel engedték át a barakkot Kassának, mely kapva kapott rajta s a mint az idő megmutatta, maig sem bánta meg, hogy azt felépítette.

Most már persze szánjuk-bánjuk bűneinket, hanem hát „késő eső után köpenyeg!”

Hogy úgy ne legyen valamikép most is!

Kis-szebeni állapotok.

II.

Hogy mire ezélez t. cikkiró s városi képviselő úr a képviselőtestületnek az árvák ügyeit illető felügyeleti jogával — nem értem, e tekintetben határozottabban lett volna ezélszerűbb magát kifejezni, hiszen ezen felügyeleti jog az 1877. évi XX.

t. cz. 300. §-ában gyökerezvén, az még eddig mindenkor tényleg gyakoroltatott is

A t. cz. 287., 290., 293., 298., 300. és 302. §§-aiban körülírt és a képviselőtestületet illető jogok pedig már a törvény életbelépte óta nyervén egy, illetékes helyen jóváhagyott szabályrendeletben látható kifejezést, azok kifolyásul és az árvaszéki ügyrendtartás szerint a városi árvaszék eljár s bátran állíthatom, hogy kis városunk árváinak vagyona (mely mellesleg legyen mondva igen kevés készpénzből áll) igen lelkiismeretesen és tisztán kezeltek s így cikkiró úr ezélszései teljesen alaptalanok.

A t. cikkiró úr által felhozott azon állítást, mintha a városi mérésárokok által egy döglött marha esempészettett volna be s mi azt megettük illetve annak húsát elfogyasztottuk volna, mint a városi hatóság ellen irányzott rágalmat visszautasítom s e tekintetben felhívom a t. cikkiró urat, miszerint ezen állítását, mint tévedésen alapulót avagy teljesen alaptalant, becses lapjában visszavonja, vagy pedig mint városi képviselő az illető hatóság ellen a fegyelmi eljárás megindítását kérelmezze, különben ezen hatóság cikkiró úr ellen a városi ügyész útján lesz hivatva a további lépéseket megtenni.

A beteg tehén levágatását illetőleg megjegyzem, hogy nem egy, de két darab beteg tehén vágatott le s hogy e tekintetben az itteni városi hatóság 550. és 566. számú határozata nyújt a t. cikkiró úrnak felvilágosítást és hogy ezen határozatok (melyeket idő hiányában nem közölhetek egész terjedelmökben) a fogyasztó közönséget, melynek azokról tudomása van, teljesen megnyugtatják.

Cikkiró urnak a kenyér, zsemlye s egyéb fogyasztási s élvezeti cikkek vizsgálatát illetőleg felhozott állításait azon megjegyzéssel igazítom, hogy azok a városi orvos által rendszeren vizsgálatnak s kivált a melegebb időben ezen vizsgálat nagyon is lelkiismeretesen fogantatosított és hogy még a vizsgálat elmulasztásából senki egészségére nézve hátrányos következmények nem jelentkeztek. A borokat illetőleg itt minden évben vegyvizsgálat eszközöltetik s az eljárás az érvényben lévő belügyminiszteri rendelet értelmében pontosan keresztül is vitetik.

TÁRCZA.

Nagybőjti csevegések a magyar nők eredetéről és jogállapotáról.

Irta és a „Széchenyi-kör”-ben felolvasta: Sztankay László.

(Vége.)

Lássuk ezek után, hogy minők azok a jogok, melyek a házasságban élő asszonyt, a férjes asszonyt megilletik. Ezek kétfélék: személyi s vagyoni jogok. A személyiek közé tartozik az önjogúság, melynél fogva a nő férjének egyenjogú élettársává lesz s teljesen felszabadul az apai s gyámi hatalom alól, sőt ez alá még akkor sem esik vissza, ha a házasság felbomlik vagy érvénytelennek nyilvánntatik.

Ilyen személyes jogok még: a kölesönös együttlákás, együttélés, a kölesönös segély és különösen az egymás iránti hűség, mely az asszonynak mindenkor ragyogó gyémántköve s szerelmének legkésebb koronája. Az önjogúságból önként következik, hogy annak a paprikásan felpattant férjnek, ki büszkén kiáltja: „én vagyok az úr a háznál” — koránt sincs igaza, mert az asszony szintén joggal mondhatja azt magáról. Hogy ilyenkor aztán bizonyos fizikai experimentumok, mint pl. a surlódás, összeütközés stb. el nem kerülhetők, az szintén magától értetődik, mert hát „két dudás egy esárdában meg nem fér.”

A civilizáció azonban e tekintetben is még számos személyi jogot biztosított a férjes asszonynak, melyeknek hatályon kívül helyezését a férjek ép oly örömmel fogadnák, mint a módi exkommunikációját. Természetesen e balga kívánságok egyike sem teljesül, mert olyat csak nem lehet követelni az asszonytól, hogy az úgynevezett intim jóházi-barátokat kizárja a szalomból, mert neki a kor

uralkodó felfogása szerint szabad jogában áll velük szórakozni, habár ez a kis mulatság gyakran tragikai végkifejődést nyer is!

Valahányszor beüt a tüzes mennykőves új módi, a feleség mindannyiszor pleno titulo felesap-hat a férje ura pénztárczájának kegyelmet nem ismerő zsarolójává. . . . ha előtánczol a bál-saison, ha lubizkolni kezd a fürdő-évad — az asszonykának végig kell lejteni s fürdeni mindakettőt, hanem annyit nagylelkűen mégis csak megenged, hogy a férj otthon maradjon, ha épen kedve tartja! Jogában áll színész-migráient kapni, ha a férj sétára hívja — s a Melanie-Valczér áriát végig énekelni zongorakísérettel mellet, ha a gazdának igazán majd kiloeses az agyveleje heves fejfájása miatt.

Ha mi férfiak ily tiszteletparancsolt kedvezményekben részesülnénk, merem állítani, hogy örömet lemondanánk még vagyoni jogainkról is, melyek pedig a férjes asszonyt illetőleg szintén nem megvetendők.

A házassági vagyonjog körébe a hozomány, hitbér s közszerzemény tartozik. A hozomány a nő külön vagyona, mely a házasság ideje alatt is egészen a nő szabad rendelkezése alatt s melyből még csak egy kubaczigaróra sem köteles adni férje urának. A hitbér (kelengye, moring) azon érték, mely az asszonyt a férj vagyonából illeti, az iránta való hűség jutalmául. Es ez 400, 200, illetve 40 firtból áll a szerint, a mint a férj a rang mérlegén sok gombos vagy 5 ágú, avagy éppen gombtalan koronát nyom. A közszerzemény végre azon javakat jelenti, melyeket a hitvesek a házasság megkötésétől annak megszűnéséig keresnek; ezekből a felerész a feleséget illeti meg még akkor is, ha tényleg ugyan nem él férjével, de bírólág nem voltak elválasztva. Jellemző korunkra nézve, hogy e mindenesetre nagy előnyt napjainkban talán kellelőnél is túlságosabban igénybe veszik! Mennyire-annyira elensúlyozza azonban e kényelmes pénzhez jutási módot azon körülmény,

hogy a közszerzeményt a törvény erejénél fogva a férj, mint esaládtó kezeli, kinek kezei alatt igen gyakran elúszik nemesak az, hanem még a törzs-birtok is! Ilyenkor aztan az asszonyka követelheti a felét a semminek, a mi bizony sohasem lesz valami; természetes, hogy a másik fél a férj birtokában marad.

A régi világban a magyar leány nem kapott hozományt. Régi világban a leányt jószág helyett jószággal elégettették ki, azt tartván egyik jogi közmondásunk, hogy a leánynak jószága legyen a jószág. A jószág a gyermekeknek maradt. Így kívánta ezt az ősiség es adomány-rendszer. A régi világban tehát szerelemből kellett a házasságot kötni. A férj nélküli asszonyokról a magyar magánjog igen keveset foglalkozik; mi is csak annyiban érintjük őket, a mennyiben tudomásul vesszük, hogy ilyenek is vannak.

Igazságtalan lennék a nőnem iránt s megesonkitanám értekezésemet, ha a bájos, fiatal özvegyeket figyelmen kívül hagynám.

Már bocsásson meg, határtalan hódolatom kívánlatára is, a hajadon s házas stádiumban levő szépnem, hanem azt muszáj bevallanunk, hogy a fiatal özvegyek e tárgynál szintén helyt foglaljanak. Megkövetelhetik teljes joggal az elsőséget bárkitől is, és pedig azért, mert ok a hajadon lányok által élvezett szabadság birtoklásával egyszerűs mind a férjes asszonyok kellemét, praerogativáit, tanultságát s világismeretét párosítják.

Gardes de dames, társalkodónó s több efféle a férfiakat boszantó surrogatumokra egyáltalában nincs szükségük, kik udvarlók bókjaikat ellenőriznek s mindezek mellett még szívüknek kétszer is lehet nyilni, mint az akáczfavirágnak, csak akadjon halandó, ki az oltárhoz vezető utat nem tartja olyan hosszúnak, mint a képviselőház a budget-vitát!

Az özvegyekről — talán épen ezen irigylendő állapotok miatt — a magyar törvény sem feledkezett meg. Nincs külföldi állam, mely őket több s előnyösebb javadalmakban részesítette volna.

A személybiztonságot illetőleg felhozottakat röviden csak annyit hozok fel válaszul s felvilágosításul, hogy bizony mindannak dacára, miszerint négy darab rendőrünk, kik között kettő ír és olvas és meglehetősen fogékony egyén, nem fejt ki valami különös ügybuzgalmat, itt a közönség személye és vagyona egyáltalában nincsen veszélyeztetve, mert holmi jelentéktelenebb tulajdon elleni kihágásokról eltekintve és holmi verekedéseket nagy figyelemre nem méltatva, tulajdon elleni bűntettek vagy az élet ellen intézett merényletek és egyéb a büntető törvény sulya alá eső események itt csak nagy ritkán fordulnak elő, ezt a helyben székelő kir. járásbírósnál is megállapítani lehetne. Hogy rendőreink a híres Mátyás-korabeli fekete sereghez lennének felfegyverkezésüket és szokásait illetőleg összehasonlíthatók, ez kizárólag a t. ezikkiró úr individuális meggyőződése, mely azonban a rég mult és jelen történelme által egyáltalában nem igazolható. Hogy pedig ezen rendőrség keblein van fizetve s illetve díjazva, ezt bárki feltehetőleg, a ki ezen kir. város körülményeivel csak egy kissé is ismerős, ha felhozzuk, hogy itt egy rendőri évi 100 frtnyi fizetést és teljes felruházást kap. Hogy pedig a rendőrséget ténykedésében már annak természeténél fogva is az illetők nem tárt karokkal fogadják, bizonyítani fölösleges, ez a miénknél népesebb városokban sines másképp s ép azért pálcát törnünk a szegények fölött nem lehet.

Midőn tehát szerény, de a való által indokolt megjegyzéseimet kifejeztem volna, felhozom még végül, hogy úgy nálunk, azaz városunkban, mint széles e hazában azok az idealisztikus állapotok, melyekkel a t. ezikkiró úr foglalkozik, még most rögtön korántsem valósíthatók meg; erre idő és abból kifolyólag művelt népség kívántatik meg s törvényeinkre nézve is nagyjából azt lehetne mondani: időelőttiek s még igen sok esztendő múlik el, míg az azokban célzott eredmény elértik; nem tagadható ugyan, hogy sok kívánni való van hátra, de hát a Mindenható sem teremté e nagy univerzumot egyszerre, annál kevésbbé vagyunk mi férgek képesek a rosszból egyszerre a legjobbat csinálni és kivált a mi közigazgatásunk mostoha gyermeki természeténél fogva, az oly változatos életben mindenki meglegedését kivívni.

Legyünk türelmesek és kitarok, törekedjünk a legjobb után s a siker el nem fog maradni; beszéljünk keveset és tegyünk annál többet és ne akarjunk az öreg mágisztrátust kora miatt az élők sorából kitorúlni, hiszen ezen öreg mágisztrátus tagjai között is vannak olyanok, kik a régiebb, boldogabbnak mondhatni szokott időben is bokros érdemeket vívtak ki és méltán megérdemlik, hogy testi fogyatkozásukból eredt szellemi gyengeségüknel fogva általunk tiszteltessenek és segítsenek.

Igy van ez, így volt ez nálunk és mindenütt intra és extra muros és így lesz az a szellemi haladáshoz aránylag mindenkor.

Havrillay Sándor.
kis-szebeni városi jegyző.

S z i n h á z.

Csóka Sándor kassai színigazgató kitünően szervezett színtársulatával f. hó 5-én kezdte meg városunkban előadásait. A saison Jókai „Arany

Első sorban említendő az özvegyi jog, mely szerint a nő férje halála után ennek vagyonából tisztességes teljes ellátást s ha újra férjhez menne, kiházasítást követelhet. E jog csak akkor szűnik meg, ha a nő a házasságban hűségét követ el, ha férje javait pusztulni hagyja és ha újra férjhez megy.

Különbözik ettől az özvegyi öröklés, mely csak nemes asszonyt illet meg, ki e ezímen követelheti férje után a jeggyűrűjét, díszruháját, rendes fogatát, a ménes felét s egy gyermekrészt az ingó szerzeményből.

Végőnek foglal helyet e jogok közt a hitvestársi öröklés, mely azon a szent elven alapul, hogy a férj feleségét rendszerint legjobban szereti s viszont. Ennek folytán ha a férj gyermekek nélkül halt meg, a nő férje hagyatékából csak a szerzett vagyont örökli. Ha pedig a boldogult után sem gyermekek, sem szülők, sem testvérek vagy más oldalakonok nem maradtak, ez esetben a túlélő asszony viszi el férjének összes ingó-bíngó vagyonát.

Az öreg özvegyek — kiket már „a vén asszony” nevezet alá sorozunk — ugyanazon jogokat élvezik, mint a fiatalok, egynek híján s egynek hozzáadásával. A kivétel az, hogy a fiatal özvegyek még udvarolhatatlanok magoknak, az öregek pedig a kávé asztalnál szapúlnak s teoriában boronálják össze az egymáshoz illő párokat.

Elősoroltam mindazt, a mi a magyar nő jogállapotát kellő világításba helyezi, privilegiumok is van, részt vehetnek abban a miniszteriumban is, melynek papucs-kormány a neve; törvénykönyv helyett van szakácskönyvük, mely sokkal izletesebb. Van különben a hölgyek közt is elég professzor, csak hogy tanítónő a neve; körmönfont fiskális, ki jobban s gyorsabban végzi el a saját maga ügyes-bajos dolgát, mint három bagatell-bírósnál. Szóval oly sok előnyösíti a magyar nőt, hogy nincsen egyéb hátra, minthogy már jó eleve sok szerencsét s minden újra egy pár kérést kívánok szép „tündereinknek” a bekövetkezendő új aerában.

ember-ével nyitotta meg, a melyről mint szindarabról már csak azért sem mondunk e helyütt kritikát, amennyiben az, illetékesebb helyen lett megbírálvá; annyit azonban mégis kijelenthetünk, hogy bizony, bizony nagyon laza az összefüggés s az egyes jelenetek igen is foreirozottak.

A mi magát a darab előadását illeti, arról határozottan csak jót mondhatunk. Teljesen sikerült, csupán az utolsó képből történt egy kis baklövés, midőn Timea Kadisa őrnagyot Julis szobalány által (a ki persze hiányzott) kísérteti ki — s Julis helyett Athalia végzi a szolgálatot. Legelsőbbben Tolnayné (Noémi) játékát kell kiemelni, ki azt a nagy világtól teljesen elzárkózott, szende leánykát elragadóan személyesítette. Szabó Ilka (Timea) s Tökös Emilia (Athalia) szerepüket igen helyesen togták fel s közmelegedésre játszottak. Peterdi „Timár”-ja szintén semmi kívánni való sem hagy, valamint Szirmayné „Terézia mamája” sem. Pom-pásan volt alakítva a Brazovics (Mikéi) szerepe. Follinust (Krisztyán Tódor) már ismerjük a mult évről; nem szorul díszre. A többi kisebb szereplők szintén megállták helyüket. A sugó azonban esendesebben is sughatna, mert különösen egészen hátul olyan pompásan hallani, hogy akár a publikum is utána mondhatná. A díszletek Bezkóy Józsefet díszítik. Nem állhatjuk meg, hogy ne figyelmeztessük e helyütt a t. közönséget arra, hogy az egyes felvonásokban nagyobb türelmet tanúsítson, mert a dekorációt nem lehet egy-két perc alatt csak amúgy összefűjni. Aztán hát akár dobognak s lármaznak, akár nem, — a függöny amúgy sem gördül fel előbb, csak akkor, midőn a díszlet elkészült.

Második előadásul f. hó 6-án a „Tót leány” került színpadra. Városunk intelligenciája s országszerte ismert műpártoló közönsége meg nem jelenése által tüntetett. Hát bizony mégis csak szegény az, ha mindjárt kezdetben imigyen esináljuk! — Ismétellen felhívjuk városunk művelt közönségét, hogy mentse meg Eperjes jó hírnevét s ne vigyék kísértetbe, akarom mondani — defizitbe az igazgatót, ki minden lehetőt megtesz, hogy a közönség igényeit kielégítse.

A mi már most a játékot illeti, tisztán Kovács Elláról (Hanka), a primadonnáról szólnak, kinek iskolázott, esengő hangja mindjárt az első alkalommal meghódította a közönséget. Játéka szintén helyét állja s mi erősen hiszszük, hogy közönségünk teljesen meg lesz elégedve vele, valamint-hogy ő is mi velünk. Csige Lajos (Bandi) szép, esengő hangyaggal rendelkezik, csak az a kár, hogy az alsó skálában nagyon gyöngé, Bezkóy (Kospál) játéka gyöngé volt, valaminthogy a tótoké sem ért sokat.

Kedden, f. hó 7-én Deréki Antal „Buzavirág” című népszínműve került színpadra Réthy Laurával a czímszerepben — ismét majdnem üres ház előtt. Réthy L. élénksége, elevenesége, úgyszintén jökedve s könnyedsége, természetessége s játszása, éneken egyaránt méltó a tapsra. A közönségnek csak egy hangja volt irányában: a föltétlen elismerésé. Kitünően alakított Németh J. (Bögözi Pista), ki pompás játékaival folytonos derültségben tartotta a házat. A többi szereplők, u. m. Tolnayné (Czenezi), Follinusz (Galiba), Balassa (Bögözi Péter), Csige (Ferkó) stb. szintén kifogástalanok voltak; csupán

Torday Mariskán (Regulás Panni) látszott meg egy kissé a lámpaláz, midőn énekel.

Szerdán, f. hó 8-án újdonság, „A sabinnó elrablása” című vígjáték. A játék teljesen összevágó volt s a szép számmal megjelent közönség igen jól mulatott. Mindenekelőtt ki kell emelnünk Balassa (Bánya) játékát, melyet teljes átgondoltság s szigorú tanulmányozás jellemez. Follinus (Retteg) kitünő mimikája s gesztusával a derült hangulatot a darab végeig felszínen tartotta Tolnayné (Etelka) mint mindig, úgy ez este is kedves volt, különösen sikerült a 3-ik felvonásbeli ezivakodó jelenet. Mikei (Marosán Bogdán) alakítása természetű és elismerést érdemlő volt, ép úgy mint (Endre, fia) a Tolnayé. Szabó Ilka (Irma) s Peterdi (dr. Szilvássy) játéka szintén méltán beillett a jó játék keretébe.

Csütörtökön, f. hó 9-én „Nap és Hold” vig operette, Kovács Ella (Manola), Réthy Laura (Beatrix) s Németh János (Miguel) játéka s különösen éneke még a legnagyobb igényekkel bíró közönséget is kielégíthette volna. Follinus (Kalabázás herceg) mint rendesen, könnyesordultt megnevettette a közönséget; „vigan dudál, a portugál” nótáját megújrázták. Mikei (Brazero) elegánsan játszott; a hangja rokonszenves. Torday Mariska (Janet) kissé ismét lámpalázban szenvedett. A kar jól működött, hanem az orchestrum biz az kissé jobb is lehetne! Közönség esekély számmal. Magunk is resteljük, hogy mindjárt első referádánkban legtöbbször a „esekély” epitheton fordul elő, midőn a publikumról van szó!

Ezen öt előadásból elég alkalmunk volt meggyőződni arról, hogy Csóka Sándor igazgató a legjobb termékeket úgy az összájtékban, mint az egyes szerepekben gondal kidolgozottan hozza színpadra, miért is kérve kérjük intelligens közönségünket, melynek jóvoltától függ a társulat sorsa, hogy minél tömegesebben pártolja a magyar Tháliát.

Igaz, mi beismerjük magunk is, hogy a melegebb időszak beálltával, még haza fűszárgából is áldozat a színházba menni, de nem kell azt sem felejtenünk, hogy az egész színi évad rövidke 5—6 hét, hogy csakugyan alig ismerjük meg a társulatot, már itt is hagynak s emnyi időre se biztosítanak existenciájukat? Ez az 5—6 hét hamar elmúlik, használjuk fel tehát az alkalmat s támogassuk őket, ha megérdemlik, s abban bizonyára minden tőlük telhetőt el fognak követni.

Tegyük meg ez egyszer azt a ritka kivételt, hogy a magyar Thalia vigan, s épen ezért nehéz szívvel buesszük el városunktól.

Budapesti általános kiállítás.

Hazánk közgazdasági fejlődése komoly forduló ponthoz ért, amint ezt számos megfigyelésre méltó jelenség tanúsítja. Amit egy-két évtizeddel ezelőtt csak kevesen sejtettek, az ma már általános elismert, gyakorlati következményeiben pedig élénken érzett valóság; és ez az, hogy Magyarország pusztá földművelő ország létére nem képes arra, hogy magát kulturállamként fentartsa, sőt tán még arra sem, hogy államiságát végleg biztosítsa. Nemzeti iparunk kérdését nem várt gyorsasággal égetővé tették a világpiac sajtáságos konjunkturái, amelyek következtében a mi helyzetünk,

esokorral; lábszáran ezüst „porte-bonheur” karikával, a jószívű Verdier Miska lakására vitték.

II.

Miska szerelmes természetű fiú volt, szerelme nem birt oly jelleggel, mely reményekre jogosította volna, mert a szép Ilka férjes asszony volt. Az is igaz, hogy a férj neve: Pétaudier, nem a legköltoőbb hangzású; az is igaz, hogy Pétaudier eléggé ostoba is volt, és Ilka pedig intelligens nő. Mindig igaz marad az is, hogy Pétaudier ép oly esuf volt, mint a milyen szép volt Ilka. Ez mindent jól megmagyaráz.

Miska Ilkával valamelyik jótékonyági bálban tal lkozott, azután másutt, azután pedig mindenütt. A fiatal asszonyt mindig egyik öreg tanteja kísérgette; Pétaudier urnak meg volt az a jó szokása, hogy kilenez órákor rendesen lefeküdt. Azalatt Miska udvarolt a szép asszonynak, majd megtörtént az első légyott az utcán; a második a boulogne-i erdőben, végre volt — harmadik légyott is. Ez este Pétaudier urnak úgy tetszett, mintha nejjének viselete különösen kellemessé vált volna.

Másnap tehát, mialatt Feri elutazott Pithiviers-be, Miska egy jó szagu kis levélkét kapott a reggeli órákban a következő egyszerű sorokkal: „Férjem 24 órára elutazik. Ma este egyedül leszek: 10 órára várom.

Ilka.”

Miskát a levélke komoly gondolatba merítette. Nem-mel felelni reá, arra nem gondolt egy pillanatig sem; a szeretett hölgynek csak engedelmeskedni lehet. — De Gypsi?

— Saprísti; monologizált Miska; megigérttem Ferinek, hogy Gypsit el nem hagyom. Azt hittem, hogy Ilka, mint rendesen — el fog jönni most is hozzám . . . és éppen nem így van; oda kell mennem! Gypsit is magammal fogom vinni.

III.

A midőn Miska tíz órákor a kis boudoirba lépett, Ilka nem kevésbé volt meglepetve egy har-

Gypsi.

— Párisi apróság. —

I.

— Tehát megnősülsz?
— Ugy látszik.
— Vidékről.
— Leendő nőm esaládja a vidéken lakik; épen ez készlet erre a lépésre. De Angela és én, mi Párisban fogunk lakni.
— Ma este elutazol?
— Igen, Pithiviers-be, Egyszerű látogatás. Magánügyeket kell az apósmommal megbeszélni. Legfeljebb három napig tart. Azután sietve visszatérek, hogy gondoskodhassam lakásról és menyasszonyi ajándékról. Az esküvő egy hó mulva meg lesz a Madeleine templomban.
— Végre tehát elégedett vagy?
— Nagyon. Csak egy aggodalmam van. . . .
— Micsoda?
— Hogy nem vihetem magammal Gypsit, a kis kutyámat.
Hisz ismered . . . valóságos jó barátom!
Legelső eset, hogy magára hagyom.
— Eh bien! ki akadályoz?
— Az anyósom borzad a kutyától. Azt hiszi, hogy mind megvész!
— Akkor tehát hagyj otthon.
— Egyedül unja magát.
— Akarod, hogy azalatt gondját viseljem?
— Oh, barátom, ha ezt megtennéd . . .
— Megteszem.
— Megesküszöl reá, hogy e három nap alatt egy pillanatra sem hagyod el?
— Esküszöm!
— Nagy teherrel szabadulok meg. Köszönöm Miska.
— Viszontlátásra Feri.
Az nap este a kis Gypsit megmosva, megfésülve, kikéfélvé, parfümözve, fején kis kék szalag

mint mezőgazdaságot művelő országot, tarthatatlanná vált; és az 1867 óta magunkra vállalt nagy pénzügyi kötelezettségek mellett nem áll többé módunkban, hogy visszahúzódjunk az előbbi állapothoz, pusztán szükségleteink böles megszorításában és életmódunk patriarchális egyszerűségében keresve oltalmat a nemzetközi verseny nehezen sújtó következményei elől. Ez az, ami az iparkérdést hazánkban égetővé, sőt létkérdéssé teszi.

A kiállításból merítendő önismeret hazánkra nézve nem lesz sem megszügyenítő, sem leverő hatású, de sőt — ennyi már most is biztosan mondható — inkább alkalmas lesz arra, hogy a nemzet önbizalmát a közgazdaság terén is tetemesen emelve, a kóros pesszimizmus által zavarba ejtett közvéleményt ismét a nyugodt és biztos haladás útjára terelje.

Liszt Ferenczet a kiállítási bizottság a napokban felszólította, hogy művei közül ajánljon egyet, melyet a kiállítás megnyitására ünnepi zeneképpen elő lehessen adni. Liszt az ő „Magyar induló“-ját ajánlotta, melyet az 1867-ki koronázási ünnepélyre szerzett. Ez indulót a 68-ik gyalogezred zenekara fogja a kiállítás megnyitására előadni s a zenekar a mű betanulásához Faulwetter karnagy vezetésével már hozzá is fogott.

Az élő állatok nemzetközi időleges kiállításának egyik osztályát tudvalevőleg az ebek kiállítása fogja képezni, mely május 5-től 10-ig tartatik meg. Habár az ez osztály számára való bejelentés határideje már lejárt, az országos bizottság figyelmezteti az érdekelt köröket, hogy bejelentések még mindig elfogadhatók. Bejelenthető bármely országból származó eb s a nyertes állatok pénzdíjakban és kitüntetésekben részesülnek. A térdíj darabonként 2 frt 50 kr. A szükséges ketrecek minden további díj nélkül rendelkezésre állnak; az ebek ápolása- és gondozásáról a kiállítási hivatal által kirendelt állatorvosok gondoskodnak. Csúpan az ebek élelmezéséért fizetendő adagonként 20 kr. díj. Kívánatra az országos bizottság a kiállított állatok eladását is elvállalja.

Az országos kiállítás alatt a fővárosba utazó vidéki tanítók fogadására és utbaigazítására a fővárosi tanítóegyletek küldötteiből álló fogadó bizottság f. hó 27-én tartotta alakuló gyűlését a népnevelők egyesületének helyiségében. E bizottság 70 tagból áll, melyből 30-at a budapesti tanítótestület, 20-at a népnevelők egyesülete és 20-at a budai tanítóegylet küldött. Elnökké egyhangulag Wehner Gyula, jegyzökké Soltész Kálmán és Hortobágyi Antal, pénztárnokká pedig Rózsa György választották meg. A fogadó bizottság mindenik tagja jelvényt fog kapni, a részletes program k. s. közzétételét. Vidéki tudakozások Wehner Gyula igazg. tanítóhoz intézendők (I. ker. szarvastéri községi népiskola.)

Hazai építészainknek az orsz. kiállításon leendő minél tömegesebb részvétele tárgyában a magyar mérnök- és építészegylet által megindított mozgalom a kellő sikerre vezetett, amennyiben az orsz. bizottságnál jelentkezettek kivül még 14 építész ígerte meg, hogy terveiből ki fog állítani. A bizottság ez irányban tovább is működni fog, hogy a rendelkezésre álló teremben a magyar építészet méltón legyen képviselve s az egyesület fel fogja kérni a kiállítási végrehajtó bizottságot, hogy a tár-

madik jelenléte által. Kezdetben nem tetszett a kis kutya; de Gypsi tudta kutyakötelességeit; lassan közeledett, lábaeskáját felnyújtotta, farkát esóválta, majd pedig egy karosszék alá húzta magát, és elaludt; ettől bekében lehettek.

Fájdalom! nem Gypsi zavarta a boldog párt, hanem Pétaudier maga, ki öt perezezel később erősen döngötte az ajtót.

— Nyissa ki asszonyom! Tudom, hogy nincs egyedül!

Obligált ijedtség.

— Nagy eg! a férjem!

— Saprísti de aprísti!

— Meneküljön.

— Én, szaladjak?

— Ha marad; elvesztem.

— Ez igaz.

— Itt az ablak.

— Az ördögbe is!

— Csak egy emelet . . . alól kert . . . azután a kertfalon keresztül . . .

Miska elmenekült az éj sötétségében; ugyanakkor az ajtó is engedett Pétaudier ur erőszakoskodásainak.

— Igen, asszonyom, ez én vagyok! nem várt, ugy-e? Anonymé levél útján értesültem az ön viseletéről; elutazást szinleltem . . . Régi módszer, de rendszeren sikerül . . . Csak hogy későn érkeztem . . . A gyáva megugrott; de meg fogom találni a nyomorultat!

— Óna, oua!

— Mi — mit mond?

Pétaudier ur megütözte vette észre a kis Gypsit, a mint a karosszék alól bujt ki. Azonnal reá rohant; letépte róla a porte-bonheur-t; örömmel felkiáltott és elrohant, mialatt Pétaudier asszony elájult.

gyak beküldésének határidejét április 25-ig hosszabítsa meg.

A kiállítási terület parkozásának kiegészítéséül az országos bizottság 4000 forint erejéig különféle fenyőket vásárolt, melyekből öt vagon Pozsonyból meg is érkezett s a királypavillon környékén már részben el is ültetett. E fenyők öt méter magasak. Albrecht főherceg a saját pavillonja környékét szintén coniferákkal díszíteti s ezeket most ültetik.

Az „Agenzia Chiari“ Milanóban, Olaszország egyik legtekintélyesebb utazó vállalata jelentést tett az országos kiállítási bizottságnak, hogy a kiállítás tartama alatt tömeges kirándulásokat fog külön vonatokon rendezni Budapestre. Az első kirándulást június havában rendezi s ez Budapestet kivül hazánk nevezetesebb városaira is kiterjed.

A keleti pavillon részére Konstantinápolyból számos, felette érdekes küldemény érkezett be; a többi közt Tarnawski, a szultán udvari könyvkötőjének egy gyönyörű albuma, a melyben a konstantinápolyi könyvkötő-ipar jelen állapota terjedelmesen fejtegettetik. Felemlíti egyebek közt, hogy ez az iparág eddig teljesen el volt hanyagolva, ujabban azonban a szultán közvetlen buzdítására — a ki legutóbb 10.000 kötetre menő könyvtárt alapított és súlyt helyez arra, hogy e művek legnagyobb részét Konstantinápolyban kössenek be — hatalmas lendületnek indult.

K ü l ö n f é l é k .

Kassai vendégek. Husvét hétfőjén több kassai rándult át városunkba főt. Schmidt Kálmán ottani főgymnásiumi tanár s eperjesi egyházmegyei szentszéki ülnök vezetése alatt. A kassaiak dr. Vályi János püspök ő méltóságának voltak vendégei, ki a legnagyobb előzékenység- s barátsággal fogadta a látogatókat.

Helyreigazítás Egy sornak véletlen kihagyása folytán, értelemzavaró hiba történt a mult számunkban közzét: „A ki Kossuth Lajosért rajong“ című vázlatban. Ugyanis a 2-ik lapon, felülről számított 18-ik sor új mondatától kezdett rész így olvasandó: „A titkos összejövetelek, a cselzatos, az egyetértő lelkek legbensőbből fakadt sóhajok nemsokára megtanították minket arra, hogy a tizenöteves kor nemesak arra való, hogy kisebb nemzetek felett zsarnokoskodó hatalmas államok ellen berzenkedjék . . .“ stb.

Születésnap. A városunkban köztiszteletben álló Holländer Leo mult hó 31-én ülte meg nagy-számú családtagjai körében születésnapjának 80-ik évfordulóját. Ezen alkalommal több testület is tisztelt az ősz Nesztornál s számos üdvözlő irat érkezett a legtekintélyesebb egyénektől.

Nekrológ. Mély részvét és fájdalommal vetük a következő gyászjelentést: „Id. Szinyei Merse László mint nagybátya, egy a saját, valamint a boldogultnak árván maradt kiskorú László fia nevében, Szinyei Merse Pál s neje szül. Probsztner Zsófia, Szinyei Merse József s neje szül. Bánó Etelka, Szinyei Merse Kálmán s neje szül. Schauer Mária, Szinyei Merse Béla és Szinyei Merse István, mint testvérek illetve sógorok, a többi rokonok nevében is, mély fájdalommal jelentik Szinyei Merse Zsigmond orvostudor urnak f. év s hó 7-én d. u. 6 órakor, életének 38-dik évében, hosszas szenvedés s a halottas szentségek ájtatos felvétele után, Eperjesen történt gyászos kimutatást.“ A boldogult hült tetemei f. hó 9-én d. u. 4 órakor tetették a r. kath. anyaszentegyház szertartása szerint a szinye-ujfalvi sírkertben örök nyugalomra. A temetést, melyen Sárosmegyének ugyszólván minden egyes családja képviselve volt, főt. Szinyei Merse Bertalan prépost ur végezte fényes segédlettel. A ravatal a szinye-ujfalvi családi kastély nagy termében volt felállítva, mely egészen be volt vonva fekete posztóval. Megható volt a gyászszertartáson résztvevők fogadtatása, kiket a galambösz id. Szinyei Merse László könyves szemekkel karolt át egyenként. A boldogultnak utolsó perezeit filozofushoz méltó nyugodtsággal jellemzi. Midőn már érte, hogy ez' árnyékvilágból való eltávozása elkerülhetlen, maga közé gyűjté szerető testvéreit s egyenként bucsuzott el tőlük. Végül kis László fiát vette magához, érzékenyen s meghatóan bucsuzott el az ártatlan kicsitől, kinek erősen szívére kötö, hogy a bácsi k. n. k. (a boldogult testvérei) mindenkor szót fogadjon. Az a szoros összetartás, mely a Szinyei-családban meg van, meggyekben már mintegy közmondásossá vált, képzelhető tehát, hogy az élők a boldogultban szerető, legjobb testvérüket s a leggyöngédebb atyát siratják!

Az „eperjesi dal-egylet“ et szintén meghívta a kassai dalárda a zászlószentelési ünnepre, mely május 23-án veszi kezdetét s május 25-én végződik. A mint értesültünk, dalegyletünk elfogadta a meghívást s erősen készül, hogy helyét állja. Mi biztosan állíthatjuk, hogy daláraink kitesznek magukért, mert hiszen már többször volt alkalmunk tapasztalni azt, hogy az eperjesi dal-egylet feléptét mindenkor siker koronázta. Kívánjuk, hogy díesőséggel térjenek vissza annak idejében a nagy ünnepélyről.

Válópör. A budapesti kir. törvényszék legközelebb hozott ítéletet a Pálmay Ilka válópörében, mely szerint P. I. törvényesen el lett választva férje, Szigligeti Józseftől, kit közönségünk ismer azon időből, midőn Farkas Gusztáv szintársulata működött városunkban. Ezen ítélet ellen a hivatalból kinevezett védő felebbezést jelentett be.

Próbabál. Dite Wenzel táncmester Bártfán f. hó 6-án tartotta meg a próbabált, melyen a közönség meglehetősen szép számmal volt képviselve; csak az a sajnálatos, hogy tanuló közöl alig jelent meg 4 pár, minek oka a f. évi ápril hó 5-iki lapon, N. N. fiatal tanulóval közölt esemény volt. Mindazonáltal defizitet nem szenvedett a táncmester ur erszénye. Jelen voltak a hölgyek közül Schlemingerné, Mihálovicsné, Keresztfalviné stb. stb. ő nagyságaik: Schleminger Bella, Tulács Csizi, Halász Teréz, Kalis Ilka, Brecz Fanni, Schmlek Mrgit, Grünvald Etelka, Klinkovszky Mariska, stb. stb. kísasszonyok. A mulatság a kedélyességet illetőleg pártját ritkító volt s kiválóan kiviradig tartott. Az első négyest 26 pár tánczolta.

Rönhart Ruppert, a bártfai iparos tanoncok rajztanára, a budapesti országos kiállításra egy a Lipót várát ábrázoló képet készített, melyet szerdán el is küldött. A kép oly valami gyönyörű, hogy igazán érdemes megtekinteni.

Csendháborgatók. Egy jól szervezett rendőrségnek hiányát napról-napra jobban érezzük. Tegnapelőtt is mintegy 6—7 elázott individuum a különben esöndes utcáiban éjjeli 1/2 12 órakor olyan egetverdeső lármát vitt véghez, hogy a nyugodtan alvó lakók ijedten ugráltak ki ágyaikból. Rendőrnök persze ezen a tájékon se hirt, se hamva-

A porte bonheur-re ez egyszerű irás volt vésvé:

G y p s i vagyok,
de Priás Ferencz tulajdona,
lakom: Drouot-uteza 12. bis.

IV.

De Priás Feri épen táskáját készült kiesomagnolni, Mosolygott magában, a midőn visszagondolt Marmante menyasszonyára. Rózsás jövőt látott már maga előtt, a midőn háta megett dörgő hangok riasztották fel merengéséből.

— Végre, megfogtam önt!

Feri megfordult és szembe találta magát egy vastag kis emberrel, ki szörnyeteg módon tekintett reá.

— Mit akar?

— Én Pétaudier vagyok.

— Ez igen közömbös előttem.

— És én megölöm önt.

— Miért?

— Mert ön tegnap este a feleségemmel volt.

— Én?!

— Bizonyosság ez is, hogy gyáván elszökött lakásomról, és most készül az elillanásra.

— Én nem akarok utazni, most érkeztem utról. Nem be, de kipakolok.

— Elég a hazugságból.

— Ah! mit mond ön!?

— Ön a tulajdonosa egy piszkos fekete kutyának . . .

— Megtiltom önnek, hogy Gypsit sértgesse.

— Gypsi! ez az . . . tehát ön az . . . röviden, mi verekedni fogunk, vagy . . .

Pétaudier kezét emelte fel . . . Feri türelmét vesztve, hirtelen visszatartá, és nagy nyugalommal felelé:

— Uram, mit akar? Hogy én tegnap este az ön neje mellől menekültem? . . . Legyen. Tehát küldje el segédeit a lehető leggyorsabban és . . . takarodjék ki!

Alig hogy Pétaudier távozott, Feri segédeket keresett. Legelőbb Miskára gondolt.

— Nem! mondá magában kevés gondolkodás után . . . Ott találnám Gypsit; már pedig, ha párbajozni kell, akkor nem jó érzelgni.

V.

A párbaj „a belga határon“ történt meg: helyesebben olvassd: Vesinet mellett (kis falu Páris mellett). Feri elég szépen kezelte a rapier-t; Pétaudiernak kezében sohasem volt ilyen fegyver . . . azaz, Feri vállán meglehetősen megsebesülve vitték haza. Ugyanazon este egy lap az esetet kissé furesza részletekkel sorolta elő, sőt a nevek kezdő és végbetűikkel eléggé átlátszóak voltak. Miska azonnal mindent megértett a hírlap olvasása után. Ferihez rohant. Öt pereze alatt a dolog rejtélye meg volt fejtve. Feri megtudta végül, hogy tulajdonképpen miért verekedett. Miska vigasztalhatlan volt.

— Szegény barátom! miattam verekedtél, és helyettem sebesültél meg!

— Nem tesz semmit.

— És az az ostoba hírlapi közlemény . . . férjes nő botlása . . . párbaj a férjével . . . micsoda hatást fog ez előidézni Pithiviers-ben.

— A házasságom egész egyszerűen megbomlik.

— Soha sem fogod ezt nekem megbocsátani akkor . . .

— De igen . . . tartozunk némi áldozattal a barátságért is . . . De van egy dolog, a mit soha sem fogok neked megbocsátani.

— Istenem! mi az?

— Az, hogy Gypsit elhagytad.

Ideje volna már bizony valahára rendőrségünk reorganizálásáról is gondoskodni, mert utóvégre megérjük még azt az időt, hogy az ember alkonyat beálltával — az utcák amúgy is sötétek lévén örökösen — ki se mer menni, nehogy **Lebukózzák!** (Csak nem hivatalból!?)

Közbotrány. Hát biz' ez még ennél is több, mert egyenest az ember egészségét támadja meg. A kovács-utczáról szól a nóta, melyen végig menni s még inkább az ottan fekvő Kreszeziánkó-féle házban lakni valóságos kolerakísértés. Nevezett ház előtt ugyanis egy egész hegy trágya van felhalmozva, mely a levegőt épen nem deszinficiálja, sőt ellenkezőleg. De hát ez még hagyján! Hanem tessék csak az egészségügyi bizottság (van-e ilyen is?) valamelyik tagjának a Kreszeziánkó-féle ház udvarára bemenni s ott végig nézni és szagolni azt a piszkot s büzt, mely ott ékeskedik és sakkban tartja a tiszta levegőt, s akkor bizonyára maga is be fogja látni, hogy Eperjesen egészségügyről beszélni a legnagyobb abszurdum. A szomszédos házból a legrosszabb piszok mérget kigőzölög s pécziu mók folynak le a K-féle ház udvarára, melynek lakói a nyár beálltával alig fogják kiállhatni a pokolbeli atmoszférát. A mint hallottuk, e ház lakói még a múlt esztendőben adtak be egy kérvényt a városi tanácshoz a rendellenesség ellen, hanem biz' annak mai napig sem lett foganatja. Uraim! katorászszák elő valahonnan azt az istáncziát s esináljanak rendet, különben az egész kovács-utca kihal!

A honvéd tanzászlóalj e hó 10-én vette kezdetét Kassán s a csapatok már be is vonultak a barakkáborba. Városunkból a honvédek szintén berukkoltak; velük mentek Wittenberger s Breez hadnagyok is.

Gyorsvonat. Május 1-től kezdve Kassáról reggeli 1/2 8 órakor gyorsvonat indul Budapest felé, mely oda d. utáni 2 órakor érkezik meg. Ugyan-ezen gyorsvonat a Bécsbe esatlakozik s Bécsbe esti 8 órakor érkezik meg. E szerint tehát Kassáról Budapestre 6 1/2 óra, Bécsbe pedig 12 1/2 óra alatt lehet lesz eljutni.

„Tilos a dohányzás.” Hát biz' ez ki volna írva ökölnyi vastag betűkkel a színház foyerében, csak az a baj, hogy a fiatal uracsok egy csöppet sem respektálják, amennyiben egész kényelmesen cigarettáznak ott a felvigyázó esendlegény jelenlétében. Városi kapitányunkban feltételezünk annyit, hogy érvényt fog tudni szerezni rendeletének.

Statiztika. Városunkban a múlt hónapban 18 fiú s 17 leány összesen tehát 35 gyermek született. — ezzel szemben pedig meghalt 23 fiú s 21 nőnemű, összesen 44 egyén; — a halálozások száma tehát 9-el haladja meg a születéseket. Ehhez úgy hiszszük, hogy nem kell kommentár. Maguk a ridég számok eléggé világosan körvonalozzák városunk egészségügyi állapotát, mely — szelid kifejezéssel élve, — igazán kritikán aluli! (Hát még a megycó!?) Ha ez továbbra is így tart, akkor 100 esztendő jövőmondóknak sem kell lennünk s mégis bátran elmondhatjuk, hogy Eperjesnek lakossága 10 esztendő múlva a helyett, hogy emelkednék a 10,000-en felül, — 9 ezerre fog apadni! Hát biz' ez nagyon keesegtető kilátás.

Adóbehajtás. Megyénk területén a múlt hónapban egyenes állami adó címén összesen 15719 ftr 47 kr. lett befizetve, mely eredménnyel még mindig 135729 ftr 79 1/2 krnyi adóhátralék kaczézkodik. Ha ez továbbra is így megy, büszkén elmondhatjuk, hogy nagyszerűen haladtunk az — adóhátralékban s hátrálunk a — jólétben; Tegyen róla a jó Isten, — no meg a kir. adófelügy-lő!..

Állami iskola A mint értesültünk, a kir. tanfelügyelőség oda fog hatni, hogy Kis-Szilva községben állami elemiiskola állítassék fel.

Mire jök a zeneengedélyek? Hát bizony nem is a tánczra, mert az leggyakrabban verekedéssel végződik, hanem az iskola-alapra. Megyénk t. közönsége a zeneengedélyekből befolyt pénzt az iskolaalapnak ajánlta fel, — mely évek során 1:550 ftrra szaporodott fel. Ehhez a tekintélyes összeghez a sírokai járás 3600 ftr, a tapolyi 2300 ftr, a felső-tarcai 1960 ftr, az alsó-tarcai 1800 ftr, a szekesői és makovjezai járásek pedig 450—450 ftrral járultak hozzá. Érdekes tudni: hogy az egyes községek közül legtöbbet tánczolt a sóvári hármasközség, mely 419 ftr 84 krt tapsolt össze lakóinak lábaival.

Szegélyezés. A múlt hónapban az állam részéről Mikó József béthársi, — Ragyák J. t. bizs-trai, — Sztarovszky Agoston, kis-lipniki, — Majdák József, feketeküti, — Sima András, jesztrebi, Andráskó András, hradiszközi s Mirossay Mihály, tvarosztai tanítók 20—20 ftr; Romzsa József, kr bizs-trai tanító 15 ftr és Perkó J., németjakabvági kiszolgált tanító 25 ftr segélyben részesültek. Bizony ráfér a szegényekre, mert a sállárium az idő szerint még olyan csekély, hogy alig lehet belőle megélni.

Zugiskola Erősen irtják megyénkben ezt a gyomot is — és igen helyesen, mert az efféle zugiskolákból kikerült gyermekek ép' ugy burján-zottak a rendes iskolákból kikerültek közt, mint a konkoly a buza között. Legközelebb Weisz Samu tarkeői lakos fizetett 25 ftr bírságot, a miért zugiskolája volt. A dilettáns professor megapellálta a határozatot fűhöz-fához, hanem biz' a nem használt semmi, — a ropogós 25 banknótát migis csak le kellett fizetni!

Tanügy. A „Sárosmegyei ált. tanító-egylet“ f-tarcai járásköre f. évi márczius hó 26-án Kis-Szebenben tartotta meg közgyűlést. Tárgysorozat: 1. Az elnök megnyitó beszéde. 2. A múlt gyűlés jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 3. Há-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 4. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 5. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 6. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 7. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 8. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 9. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 10. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 11. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 12. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 13. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 14. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 15. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 16. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 17. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 18. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 19. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 20. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 21. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 22. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 23. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 24. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 25. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 26. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 27. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 28. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 29. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 30. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 31. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 32. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 33. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 34. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 35. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 36. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 37. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 38. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 39. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 40. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 41. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 42. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 43. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 44. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 45. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 46. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 47. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 48. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 49. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 50. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 51. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 52. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 53. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 54. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 55. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 56. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 57. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 58. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 59. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 60. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 61. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 62. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 63. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 64. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 65. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 66. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 67. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 68. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 69. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 70. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 71. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 72. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 73. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 74. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 75. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 76. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 77. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 78. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 79. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 80. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 81. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 82. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 83. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 84. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 85. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 86. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 87. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 88. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 89. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 90. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 91. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 92. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 93. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 94. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 95. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 96. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 97. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 98. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 99. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 100. Hí-jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése.

A fősorozás eredménye. Eperjes szab. kir. városának ez idén a létező feleslegnek és a fedezendő pótléknak leszámítása után a sorhad részére 24, a póttartalék részére pedig 3 egyént kellett kiálltania. Az évi fősorozás azonban rosszul ütött ki, mert az elővezetett 80 utonez közt csakis 10 találatot alkalmasnak s miután ez évből csak 2 besorozott egy éves önkéntes volt beszámítható, a sorhad részére 12, a póttartalék részére pedig 3 tónyi hátralék maradt. A honvédség részére e szerint nem jutott semmi sem, s nincs is kilátás arra, hogy ezen tetemes hátralék a sorozástól távol maradjon, mintegy 60 hadkötelestől, kik közül épen 30 van Amerikában, fedezhető lenne.

Gipsz emberek a kiállításon Mauseh N., a bártfai bábu-gyár üzletvezetője, szintén a budapesti országos kiállításra, 130 drb. különféle nemzedéket ábrázoló ember nagyságu alakot készített gipszből, melyek mindannyian ábrázoló nemzedék által használt formájú ruhában lesznek fölöltözve. Néhány darabot már fel is küldött, melyek a mi felföldi tót, magyar és horvát népet ábrázolják.

Uj távirtda-állomás. Felső-Szvidnikén az uj távirtda állomás már megnyitott. Most — mondhatni — Makoviczán a postán való levelezés kicsinyben mégis szűnt, mert helyét a fentemlített távirtda foglalta el s így nagyon fölösleges volt a ladoméri postának a felállítás s életbeleptetése is.

Az ujság varázsa. Makoviczáról a leggyeszerűbb hírek, melyeket levelező-lapon is lehetne közölni, sürgöny útján adatnak tudtára a világnak; különben hát ez nem is esoda, mert a jó felvidékiek csak most kapták meg a „telegránesot“!

Alig került ki, ismét belejutott. Húres ember a maga nemében Antolik András, Komlóskeresztési lakos. Csak a múlt év végén került ki a börtönből, hol 3 évet töltött, s már is újra belekerült a dútvíba. Erre az új ingenkivártély s el-látásra egy lopás szolgáltatott alkalmat, melyet a gazember meglehetősen furtanggal vitt keresztül. Nevezett hárompróbás tolvaj ugyanis, bizonyos Kap-nák György János, pécsei illetőségű egyén nevére kiállított eselőkönyvvel szolgálatba állott Rozen-blüth Zsigmond, ladoméri lakoshoz. A jó madár azonban múlt hó 2-án megszökött uj gazdájától s emlékül magával vitte annak 56 ftr készpénzt s mintegy 121 ftr 90 kr. értékű fehérneműt s egyéb tárgyait. A esendőség természetesen Kapnák Györgyöt hajhaszta, kinek még természetesen nem akadt a nyomára. Múlt hó 28-án azonban végre nyomára jöttek a esendörök a gözenguznak, ki valódi neve alatt Komlóskeresztésen egész nyugodtan töltötte napjait. Eleinte tagadott mindent, sőt még akkor sem akarta tettét beismerni, midőn a megejtett házmotázis alkalmával a káros tulajdonát képező egynehány ingre rátaláltak s szelbnél-szebb meseket gondolt ki azok szerzési módját illetőleg. Az üres beszédnek persze nem adott hitelt a esend-ország s a megrogzött tolvajt bekísérte a girálti kir. járásbírószághoz, hol majd az elevenére tapintanak.

A mulatság vége Hát biz' az, ha falun esik meg, pláne parasztjaink között, sohse lehet egyéb, mint veszekedés. A múlt hó 25-én Komlóskeresztésen három jó barát, névszerint: Safranko János, Keresztés János és Klima János beültek a koresmába pálinkázni. Klima János persze nem tudta, hogy két pajtása boszút forral ellene s egész kedélyesen poreziózott velük. Midőn azonban a pálinka virtust öntött S. és K. Jánosba, a mulatság igen siralmas véget ért. A két boszuálló ugyanis egy székklábbal, egy darab fával s egy pohár tal-pával ugy elverték Klimát, hogy azt eszméletlenül vitték lakására s ugyancsak jó sokáig lesz kénytelen megfeküdni az ágyat, míg ismét mulatni mehet. A garázdák hűsölnek.

Betöréses lopás Múlt hó 31-én éjjel G. F. főbányahivatali tisztviselő éléskamrájából körülbelül 45 ftr értékű élelmiszert loptak ki ismeretlen tet-tetek Soóvárt. Az éléskamra ablaka vasrostélylyal volt ugyan ellátva, hanem azt a tettesek egy nagy kés segélyével könnyűszerrel kifeszítették. — sze-renesétlenségükre azonban a kést ott felejtették — s ez vezetett nyomukra. Midőn a esendőség kezébe vette az ügyet, kísült, hogy az ott felejtett kés a Pöjontek Mihály tulajdona, ki Sz. erdőmesternél kocsiskodik. A legényt két más társával tüstént el-fogták, s habár a jó madarak konokul tagadnak mindent, mégis bekísérték őket, a helybeli fogházba, hol bizonyosan majd eszükbe fog jutni a nevezetes éjszakának története.

Megesípték. Sibi Lajos, n.-sárosi műmalmi felügyelőnek még a múlt év május havában mint-egy 15 ftr értékű szalonát loptak ki a kamrájából. A tettesnek nevé — Nevinszky József, n. sárosi lakos, — ugyan még akkor sikerült megtudni, csak-hogy ő maga nyomtalanul eltűnt. A jó madarat, ki Eperjes környékén esavargott, e napokban fog-ták el a esendörök s tüstént bekísérték a hűvösbe.

A Tarcazába fult. Az ünnepek alatt bizo-nyos Sefesik nevű 3 éves fiúcska ott játszott a Tar-ca partján, midőn egyszerre csak a szél lekapta a kalapját fejről s a folyóba röpítette. A gyerek két-ségsbeesetten futott új kalapja után, be-mert a folyóba, mely magával ragadta s nem ereszté ki többé hideg, susogó arjaiból. Egyáltalában nem értjük a szülők gondatlanságát, kik apró gyerme-keiket minden felügyelet nélkül engedik a folyó közelébe menni.

Tolvaj eseléd. A kis-sétatér végén lakó Sz... es. fakeskedő szolgálója a hűsvéti ünne-pekre könnyű szerrel pénzmaghoz jutni, — szimplicziter meglopta a gazdáját 5 ftr erejéig. Hanem bizony rajtavesztett, mert megcsíp-ték s a tervezett kedélyes multság alig végződött valami nagyon vígan.

Kaszinó a sétatéren. Amolyan alapsza-bály nélküli kaszinóról akarunk szólni, melyről lapunk egyik számában különben is megemlékez-tünk már. A sok iparos-tanonez s esavargó azelőtt a nagysétatér végén levő padon kártyázott s „spiri-tuszozott“, — most úgy látszik, hogy helyiséget változtattak, mert legközelebb már a kis-sétatéren, a zsidótemplom háta mögött ütötték fel tanyáju-kat s ott verik naphosszant összekoldult, vagy el-esalt krajazárokba a nemes „huszonegy“-et. Ren-dőrségünket a közérköleség érdekében utólag figyelmeztetjük ezen a maga nemében páratlan, kaszinóra.

Majd a vízmedenczébe fult. Bizonyos Petrovesik nevezetű cipésznek 6—7 éves kis fia, hűsvéti első napján kiment vízért a katonai kórház mellett lévő vízmedenczébe. A gyerek addig ágas-kodott, míglen korszójával együtt beleesett a vízme-denczébe. A víz egészen elfödte, úgy hogy csak kapkodó kezének ujjaeska látszottak ki. Szerencsére épen arra ment a Maléter kocsisa, ki a gyermeket felholtan kihuzta a vízből. Eltekintve a megeshetett szerencsétlenségétől, még az a bajunk is meg van, hogy tiszta, destilált vizet iszunk s olyannal főzünk!

Vörös kakas. Múlt hó 18-án éjjel előtt Viskócezon Szidor Julia s Rudi Mária, ottani lako-sok háza, esüre, az abban lévő takarmánytal, mintegy 3100 ftr értékben, melyből semmi sem volt biztosítva, teljesen porrá égett. A tűz — a mint kiderült — gyújtogatás tolytán keletkezett Bizonyos Vanath György, felső-piszanai illetőségű esavargó ugyanis hűsvéti előtt Viskócezon betért Rudi Máriahoz alamizsnát kérni, s minthogy ez keveset adott neki, a következő szavakkal: „Hűsvéti után magad is tojást fogsz koldulni, ugy mint én most“ — köszönte meg a könyörödományt. A gyanu igen természetesen tüstént e esavargó ellen irányult, kit a esendőségnek egy zemplénmegyei faluban sikerült is elfognia, — s ez tettét be is vallotta. A romlott lelkű ember a szvidniki kir. járásbírószágnál várja megérdemelt büntetését.

A szerelem sötét verem. Hűsvéti másod-napján este, a felső-kaszárnyában az itteni ezred zenekarának egyik tagja agyonlőtte magát. A mint beszélük, a szerencsétlen fiatal ember szerelmes volt a L-féle koresmában levő keilnérnébe, ki nem vi-szonozta szerelmét, s hogy e miatt követte volna el az öngyilkosságot. Boldogtalan szerelem rántotta abba a sötét verembe, melynek sir a neve, hol mindazonáltal sokkal szebbet álmodik az ember, mint ebben a keilnérné világban!

Kis lutri

Bécsi: április 4. 75. 63. 9. 46. 43.
Brünni: április 8. 67. 50. 62 58. 22.

Felölös szerkesztő: Hedry Bertalan.

Kiadótulajdonos: Haitsch Lajos.

Nyilt-tér.

A „GONDÜZŐ”

szépirodalmi hetilap

f. évi ápril hó elsejével harmadik évnegyedébe lép és rövid fennállása óta, rendkívül dús és változatos tartalmánál fogva, oly pártlanságnak örvend, mely az irodalom terén valóban páratlanul áll hazánkban.

A „Gondüző” erkölcsöt nemesítő és lelket művelő, érdekteljesítő és gondokat üző olvasmányaival kimeríthetlen tárházat képez családok és egyesek számára.

A „Gondüző” munkatársai: P. Szathmáry Károly, Tolnai Lajos, Komócsy József, Kiss József, Margitay Dezső, Mikszáth Kálmán, Szana Tamás, Tóth Endre, Vértési Arnold, Kazár Emil, Éjszaki Károly, Endrői Sándor, Balázs Sándor, Dalnady Győző, Prém József, Hentaller Lajos, Sziklay János, Reviczky Gyula, Palágyi Lajos, Lévy Sándor, stb. stb.

A „Gondüző” továbbá megkezdte „A gránátköves asszony”, Marlitt E. világhírű regényének közlését, egyedül jogosított magyar fordításban, mely regény egyszerre hat nyelven jelenik meg.

Vége pedig örvendő említjük meg, hogy Jókai Mór és Beniczky-Bajza Lenke koszorus írónk ígérteit bírjuk, hogy a „Gondüző” számára irni fognak, miáltal oly kel-lemes helyzetbe jutottunk, hogy hazánk irodalmi kitünőségeit csoportosítsuk lapunk körül.

A „Gondüző” megjelen minden vasárnap 3 1/2 ivnyi tartalommal és ára a bérmentes széküldéssel együtt ne-gyedévre 1 ftr 50 kr., felévre 3 ftr.

Mutatványszámmal mindenkinek szivesen szolgálunk ingyen és bérmentve, ki e végett hozzánk fordul.

Az előfizetési pénzek legczélszerűbben postautal-vánnyal a „Gondüző” kiadóhivatalához küldendők.

Székelly Aladár,

a „Gondüző” kiadó tulajdonosa
Budapesten, dob-utca 14.

HIVATALOS ROVAT.

102. és 106. sz. bv.

1021 — 1

1837. sz. 277.

1023 — 1

1868. tkszám. 1885.

1025 — 1

Árverési hirdetmény.

Alólírott kir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, miként az eperjesi kir. járásbírósnak 361-ik számú végzése által Kirehmayer Károly javára — és a 118 számú végzése által az eperjesi takarékpénztár javára, Teitelbaum Vilmos és társai ellen összesen 1027 frt 50 kr. és járulékaik erejéig elrendelt végrehajtás fogantatására alkalmával bíróság lefoglalt és 1641 frtra becsült szarvasmarha, lovak, szekerek és takarmányból álló ingóságok f. évi április hó 22-én, délelőtti 13 órakor Eperjesen nyilvános árverés útján a becsaron alól is elfognak adatni.

Eperjes, 1885. ápril hó 8-án.

Prestsák József,
kir. végrehajtó.

106. sz. bv.

1020 — 1

Árverési hirdetmény.

Alólírott kir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, miként az eperjesi kir. bíróságnak 118. és 361. sz. végzése által Kirehmayer Károly, és az eperjesi takarékpénztár javára Teitelbaum Vilmos, Mark és Heuman ellen 1027 frt 50 kr., és jár. erejéig elrendelt végrehajtás fogantatására alkalmával bíróság lefoglalt és az Eperjesi bankkegyelet javára felül foglalt összesen 641 frtra becsült szarvasmarha, lovak, szekerek és takarmányból álló ingóságok f. évi április hó 22-én d. e. 9 órakor Eperjesen nyilvános árverés útján becsaron alól is elfognak adatni.

Eperjes 1885. ápril 8-án.

Prestsák József,
kir. végrehajtó.

220. vejr. sz.

1026 — 1

Árverési hirdetmény.

Alólírott bírósági végrehajtó részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a szvidnikai királyi járásbírósnak 226/1885 számú végzése folytán Friedmann Herseh zborói lakos végrehajtó javára 150 frt és járulékaik erejéig, Herzh Mauesz örökösei alsó-mirossói lakosok végrehajtást szenvedőknek lefoglalt és zálogjogilag biztosított 1200 frtnyi követelése a kifizető nap 11 óráig a nevezett hivatalhoz anynyval inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetoi.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a m. kir. államépítészeti hivatalnál Eperjesen a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Eperjesen, 1885. évi ápril hó 9-én.

Kapy Adolf,
kir. járásbírósi végrehajtó.

Berzeviczy,
kir. tanácsos és tanfelügyelő.

417 szám

1022 — 1

Sárosmegyei kir. tanfelügyelőség.

Hirdetmény.

A nagyméltóságú vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszterium az 1885. évi március hó 3-án kelt 5363 számú rendeletével a berettyó-senyeki állami elemi népiskola kiegészítést 3322 frt 24 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok fogantatásának biztosítása céljából az 1885. évi ápril hó 29-ik napjának délelőtti 10 órájára a sárosmegyei kir. tanfelügyelőség hivatalos helyiségében tartandó szóbeli és zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zártajánlataikat a kifizető nap 11 óráig a nevezett hivatalhoz anynyval inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetoi.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a m. kir. államépítészeti hivatalnál Eperjesen a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Eperjesen, 1885. évi ápril hó 9-én.

Az eperjesi kir. törvényszék telegkönyvi osztálya részéről közhírré tétetik, miszerint Grofesik Vincze végrehajtónak Gáll Czehlyár András végrehajtatott elleni árverési ügyében 499 frt 70 kr s járulékaik behajtása tekintetéből:

1. Elárvereztetik Nagy-Sáros község 222-ik számú telegjegyzőkönyvébeni ingatlan.
2. Kikiáltási ár 991 frt 10 kr.
3. Az árverés a kebelbéli telegkönyvi hivatalban 1885. évi április hó 30-ik napjának délelőtti 10 órájkor megtartatik.
4. Venni szándékozók kötelesek 75 frtot készpénzben vagy óvadékpapirokban bánatpénzzül letenni.
5. A vételár egyenlő részletekben és pedig 1-ső részlet egy hónap és a 2-ik két hónappal leütéstől számítva 6% kamatokkal az eperjesi kir. adó, mint letéti hivatalba lefizetendő; bánatpénz az utolsó részletbe beszámítatik.
6. A feltételek alólírott hatóságnál megtekinthetők.

Kir. törvényszék mint telegkönyvi hatóság Eperjesen 1885. évi március hó 26-án.

HAZSLINSZKY,

kir. tszéki jegyző.

PALUGYAY,

kir. tszéki elnök.

1787. tkszám. 1885.

1024 — 1

Hirdetmény.

Az eperjesi kir. törvényszék telegkönyvi osztálya részéről közhírré tétetik, miszerint néhai Medreczky András hagyatékára vonatkozó önkéntes árverési ügyben:

1. Elárvereztetik Kapivágás község 59-ik és Keczer-Pálvágás község 14. és 88. számú telegjegyzőkönyvébeni ingatlanok.
2. Kikiáltási ár 150 frt és 680 frt 80 kr.
3. Az árverés a kebelbéli telegkönyvi hivatalban 1885. évi május hó 29-ik napjának délelőtti 10 órájkor megtartatik.
4. Venni szándékozók kötelesek 15 frt és 68 frt 8 krt készpénzben vagy óvadékpapirokban bánatpénzzül letenni.
5. A vételár egyenlő részletekben és pedig 1-ső részlet egy hó és a 2-ik két hóval az árverés jóváhagyásától számítva 6% kamatokkal az eperjesi kir. adó, mint letéti hivatalba lefizetendő; bánatpénz az utolsó részletbe beszámítatik.
6. A feltételek alólírott hatóságnál megtekinthetők.

Kir. törvényszék mint telegkönyvi hatóság Eperjesen 1885. évi március hó 26-án.

Hazslinszky,

kir. tszéki jegyző.

Palugyay,

kir. tszéki elnök.

NEM HIVATALOS ROVAT.

Cs. kir. osztrák-magyar szabadalmazott

Farugony-matrácok

6 frt. 6 frt.

Pótlék szalmaszákok és sodronybetétek helyett

tiszta tartós és jutányos, különösen alkalmas intőzeteknek és kórházaknak. Nagyobb megrendeléseknél, megfelelő árleengedés. A megrendeléseknél az ágy belső szélessége és hossza tudatandó.

Főraktár: BÉCS, I. Maximilianstrasse 1.

Bizonyítvány.

Az alólírottak egy általuk eszközölt szoros vizsgálat alapján kijelentik, hogy a párisi *Cawley és Henry* urak francia szivarkapapir-gyárából származó „LE HOUBLON” szivarkapapirt kitünő minőségűnek, minden idegen alkatrésztől különösen minden az egészségnek ártalmas anyagoktól is mentnek találták.

Bécsben, 1884-i május 24-én.

Al.: Dr. Pohl J. J.
a vegyi technologia nyil. rendes tanára
a csász. kir. műegyetemen.

Al.: Dr. Ludwig E.
az orvosi vegytan cs. k. nyil. rendes tanára
a bécsi egyetemen.

Al.: Dr. Lippmann E.
a vegytan rendk. tanára
a bécsi egyetemen.

(Fentebbi aláírások helyesége Dr. Homann J. csász. kir. jegyző ur által Bécsben bizonyítottat. Fentebbi bizonyítvány aláíratott a csász. kir. külügyminiszterium és a bécsi francia követség által 1884-i május 28-én.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Eladó

170 darab anyajuh ugyanannyi báránnyal, továbbá 130 darab tavalyi. Tudakozódhatni Füzzy Árpád földbirtokosnál Lemesen.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

פיר פסח

סדר שיכער

אלם נייעמעס

א. 2 80 אונד א. 1.10

פער שטיק.

שטיקער ייפאפריק ווייען

ראמענורמ שטראססע 37.

1005 12-5

Nach AMERIKA

am besten und billigsten durch **ARNOLD REIF**,
Wien I., Postloziggasse No. 1, ältester Firma
916 dieser Branche.
Auskunft und Prospekte umsonst.

Hölgyeink figyelmébe!

A negyed b. álltával hölgyközönségünk figyelmébe ajánljuk a következő szaklapokat megrendelés végett.

I. „Magyar Háziasszony.”

Háztartási, gazdasági és szépirodalmi hetilap, a magyar gazdaszónyok orsz. egyesületének hivatalos közlönye, mely már IV. évfolyamban van és nagy elterjedésnek örvend. Megjelenik minden vasárnap **Munka után** ezimű ingyenes szép-rodalmi melléklettel.

Előfizetési árak:

Egész évre 6 frt. Félévre 3 frt. Negyedévre 1 frt 50 kr.

Előfizetések legezélszerűben postautalvánnyal a „Magyar Háziasszony” kiadóhivatalába, Budapest, vácz-körút 20. sz. a. intézendők.

II. „Magyar Gazdasszonyok Lapja.”

Háztartási, gazdasági és szépirodalmi lap.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én „Csüdes órák” című ingyenes szép-rodalmi melléklettel.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt. Félévre 2 frt. Negyedévre 1 frt.

Előfizetések legezélszerűben postautalvánnyal a „Magyar Gazdasszonyok Lapja” kiadóhivatalába, Budapest, Zoltán-utca 13. sz. a. intézendők.

Mindkét lapból levelező lapon való megkeresésre a kiadó-hivatalok ingyen és térmentre küldenek mutatószámokat.

Mindkét lapból még kaphatók f. évi teljes példányok. Előfizetések ezen két lap bármelyikére minden könyveskereskedésben és postahivatalnál is elfogadtnak.

A „Magyar Háziasszony” vagy a „Magyar Gazdasszonyok Lapja” jaratásával minden magyar nő, gazdaszóny sokat nyer. E hetilapok mindegyikében a nők hivatását és munkakörét teljesen átölelő oly sok és változatos cikkek és közlemények jelennek meg, többnyire női kezek által írva s a mellett szórakoztató közleményekkel annyira el van látva, hogy az előfizetési árt nem sajnálhatja reá egy nő sem, a ki ismeretkörét szélesíteni és munkakörében tapasztalatait gazdagítani óhajtja. 50 5-5

Arjegyzék.

Bécsi tormás kolbász naponta friss	1 pár frt	—12
Pesti	1	—5
Párizsi	1 kiló	1.10
Debreczeni	1	1.25
Györi füstölt	1 drb	—10
Kassai vagy Prágai sódar nyers	1 kiló	1.25
	fözve	2.80
Füstölt marhahus	1	1.35
Marhanyelv füstölt, nyers vagy fözve	1 drb	1.60
Szalámi magyar v. veronai	1 kiló	2.50
Krakói kolbász	1	1.60
Pörkölt szalona	1	1.25
Rózsa paprika 1/4, 1/2, 3/4 kiló dobozban	1	2.—
Tarhonya	5	2.50
Maccaroni	5	3.—
Gardinette 1 láda	5	10.—
Caviar friss dobozban	1/2	2.—
Ajóla sós gennai	1	2.—
Sardiniai orosz páczolt	1 hordó	2.50
	olajban 1/4 doboz	—40
Ementhali sajt legfinomabb	1 kiló	1.50
Groyi	1	1.—
Gorgonzola	1	1.60
Roquefort	1	3.—
Parmai régi olasz sajt	1	2.20
Imperial valódi	12 darab 1 láda	2.40

Megrendelhető: Plesch H. kereskedésében Budapesten.

922 20—20

BERGER gyógyszerészeti

Thea-szappanja

orvosi szaktekintélyek által ajánlva Európa legtöbb államaiban, fényes eredménnyel mindennemű

kiütések

ellen bár mi helyen, továbbá krónikus, fejkorpafoltok, senyedék (vagy könyvelven rüh), ótvár, pattogzások ellen ép úgy mint veresorság, fagyosság, lábizzadás, fej-, szakáll-varak ellen használható. A Berger-féle gyógyszerészeti szappanban 40% növénytartalom van és nagyon különbözik mindenféle thea-szappantól, melyek a kereskedésekben találhatók. — Tévedések és hamisítások elkerülése végett határozottan a Berger thea-szappan kéréndő s figyelni kell az ismert védjegyre.

Berger gyógy-kénszappana

nyugyan így alkalmazható, s ha ez inkább tetszendők, akkor tessék a Berger-féle kén-szappant követelni, melyek a külföldi utazatok hatásától csodásan különböznek.

Mint gyöngébb thea-nemek, melyek hivatva vannak minden tisztátalan részt, bőr- és fej-kötegeket, úgy gyermekeknek mint nőknek és neglett egyéneknek, ezen keverékkel való marással s az ajánlott szappannal naponta használva, biztos tisztulás jöhet elő.

Berger-féle Gliczerin thea-szappan,

darabként 35 kr. az utasítással együtt. Gyár- és rak-hely G. Hell, Troppau. A bécsi gyógyszerészeti kiállításon a legnagyobb elismeréssel tüntetett ki 1873-ban

Raktár Eperjesen: Schmidt gyógyszerésznél.

1005 12—6

Brogle József

gép- és rostalemez-gyára
BUDAPEST Gyár: külső-vácz-út.
Raktár: vácz-kör-út 68.

Ajánlja minden gazdas. kiállításon kitüntetett

Trieur-jeit

váltható szitákkal.

■ Gabona-tisztító rostákat. ■
■ Tengeri morzsolókat. ■

Lynkkasztott és hasított lemezek mal-
mok, méhészeti és technikai czélokra, **járgány-cséplő-gépeket** és minden egyéb gazdasági gépeket

Továbbá e téren a legujabbat:

SCHMID H. szabadalmazott nemzeti rostát,

1882. aug. 3-án 17.567. sz. a. szabadalmazva mint egyedüli jogosított gyártója. Nagysága: 4' 4" magas 2' 4" széles, súlya 50 kilo ára 48 frt.

➡ Árjegyzékek kívánatra ingyen s bérmentve. ➡

DREHER ANTAL-féle PALACZKSEREK

valódiságuk és hamisítlanságuk Jótá lása mellett

DIETRICH és GOTTSCHLIG-nál BUDAPESTEN,

vagy

DREHER A. serfözdejében KÖBÁNYÁN

rendelhetők meg.

Megrendeléseknél mindenkör a legjobb minőségű reservált kiviteli ser jó eszközésbe.

Ismételdókat vételökhöz méten a lehető legnagyobb előnyökben és jutányos árakban részesítünk.

➡ Bővebb árjegyzéket bárhová ingyen és bérmentve küldünk. ➡

Wichtig für jeden Nervenleidenden.

Nur vermittelt **Elektricität** lä st sich ein Nervenübel gründlich beseitigen. Meine neuen **Inductions-Apparate** (Elektrisir-Maschinen), von jedem Laien leicht zu handhaben, sollten in keiner Familie fehlen. Geht, Rheumatismus, Schwächezustände, Zahn- und rheumatische Kopfschmerzen, überhaupt jedes Nervenleiden wird durch meinen **Inductions-Apparat** geheilt. Preis eines kompletten Apparates mit ausführlicher Gebrauchsanweisung fl. 8.—. Einzig und allein bei mir direct zu beziehen.

Dr. F. Beck, Triest, 2 Via Ponders 2.

1001 25—7